

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž 695/2019-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ane Garačić, predsjednice vijeća te Perice Rosandića i Damira Kosa, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Martine Setnik, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženice V. B. B. zbog kaznenog djela iz članka 227. stavka 4. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. i 101/17. - dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbi državnog odvjetnika podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Puli-Pola od 23. listopada 2019. broj K-13/2019-217, u sjednici vijeća održanoj 18. veljače 2020., u prisutnosti u javnom dijelu sjednice branitelja optuženice M. Š., odvjetnika u R.,

pre s u d i o j e :

I. Prihvaća se žalba državnog odvjetnika, preinačuje se prvostupanjska presuda u odluci o kazni te se optuženica V. B. B. zbog kaznenog djela iz članka 227. stavka 4. KZ/11. za koje je prvostupanjskom presudom proglašena krivom, na temelju te zakonske odredbe, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju 5 (pet) godina i 6 (šest) mjeseci u koju joj se, na temelju članka 54. KZ/11., uračunava vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 16. kolovoza 2018. do 14. rujna 2018.

II. U povodu žalbe državnog odvjetnika, a po službenoj dužnosti, preinačuje se prvostupanjska presuda u odluci o sigurnosnoj mjeri na način da se optuženici V. B. B. izriče sigurnosna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom iz članka 72. stavka 1. i 3. KZ/11. u trajanju koje je pet godina dulje od izrečene kazne zatvora, a u vrijeme zabrane upravljanja motornim vozilom se, na temelju članka 72. stavka 7. KZ/11., uračunava vrijeme privremenog oduzimanja vozačke dozvole od ... pa nadalje.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom Županijskog suda u Puli-Pola od 23. listopada 2019. broj K-13/2019-217 optuženica V. B. B. proglašena je krivom zbog kaznenog djela izazivanja prometne nesreće u cestovnom prometu iz članka 227. stavka 4. KZ/11., činjenično opisanog u izreci pobijane presude pa je na temelju tog zakonskog propisa osuđena na kaznu zatvora u trajanju četiri godine, a na temelju članka 54. KZ/11., u kaznu je uračunato vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 16. kolovoza 2018. do 14. rujna 2018.

Na temelju članka 72. stavka 1. i 3. KZ/11. optuženici je izrečena sigurnosna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom u trajanju sedam godina time da se vrijeme privremenog oduzimanja vozačke dozvole uračunava u vrijeme zabrane upravljanja motornim vozilom.

Na temelju članka 148. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14. i 70/17. - dalje: ZKP/08.) optuženica je dužna naknaditi troškove kaznenog postupka i to: trošak vještaka psihijatrijske struke dr. D. S. u iznosu od 4.704,00 kuna, trošak vještaka psihologijske struke prof. V. L. P. u iznosu od 4.064,00 kuna, troškove analize alkohola u krvi Centra za forenzička ispitivanja, istraživanja i vještačenja I. V. u ukupnom iznosu od 1.500,00 kuna, putni trošak za svjedoka M. K. u iznosu od 90,00 kuna, putni trošak za svjedoka A. T. u iznosu od 500,00 kuna, putni trošak za svjedoka Đ. M. u iznosu od 50,00 kuna, putni trošak za svjedoka E. D. u iznosu od 140,00 kuna, putni trošak za svjedoka T. H. S. u iznosu od 180,00 kuna, putni trošak za svjedoka Z. M. u iznosu od 180,00 kuna, troškove vještaka sudske medicine i patologije dr. V. S. u iznosu od 1.900,00 kuna, troškove obdukcije L. L. P., I. H. i J. J. u iznosu od 3.225,00 kuna, troškove prometnog vještaka S. M. u iznosu od 3.246,60 kuna, troškove pogrebnih usluga obrta S. B. u iznosu od 2.120,00 kuna, troškove materijalnih i ostalih troškova Postaje prometne policije P. u iznosu od 4.580,25 kuna, trošak biološkog vještačenja Centra za forenzička ispitivanja, istraživanja i vještačenja I. V. u iznosu od 20.920,00 kuna te troškova punomoćnika oštećenika odvjetnika B. Z. iz P. visina kojih će se odrediti naknadno kada ista bude poznata sudu, te paušal sudu u iznosu od 1.000,00 kuna.

Protiv te presude žalbu je podnio državni odvjetnik zbog odluke o kazni, s prijedlogom da Vrhovni sud Republike Hrvatske pobijanu presudu preinači na način da optuženicu osudi na težu kaznu zatvora.

Odgovor na žalbu državnog odvjetnika podnijela je optuženica po branitelju M. Š., odvjetniku u R., s prijedlogom da Vrhovni sud Republike Hrvatske žalbu državnog odvjetnika odbije.

Postupajući u skladu s odredbom članka 474. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19 - dalje: ZKP/08-19.) spis je dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Sjednica vijeća je održana u odsutnosti uredno obaviještenog državnog odvjetnika i optuženice V. B. B., sukladno odredbi članka 475. stavka 4. ZKP/08-19, a u prisutnosti branitelja optuženice M. Š., odvjetnika u R.

Žalba je osnovana.

U pravu je državni odvjetnik kada tvrdi da je prvostupanjski sud precijenio značaj olakotnih okolnosti, a podcijenio značaj otegotnih okolnosti koje su bile od utjecaja na odmjeravanje kazne u konkretnom slučaju.

Pravilno je prvostupanjski sud kao olakotno cijenio priznanje kaznenog djela, čime je optuženica doprinijela efikasnosti kaznenog postupka, iskazano žaljenje i kajanje optuženice, njenu raniju kaznenu neosuđivanost kao i okolnost da je majka jednog maloljetnog djeteta. Međutim, tim okolnostima je prvostupanjski sud, i po mišljenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske, u odnosu na utvrđene otegotne okolnosti dao preveliki značaj.

Naime, uz pravilno cijenjenu otegotnu okolnost da je u prometnoj nesreći ozlijeđeno i dijete preminulog oštećenika I. S., prvostupanjski sud je propustio adekvatno cijeniti okolnost da je optuženica inkriminiranim postupanjem pokazala iznimnu upornost u nepoštivanju prometnih propisa i visoki stupanj kriminalne volje, kršeći više blanketnih normi Zakona o sigurnosti prometa na cestama, s obzirom da je upravljala osobnim vozilom u suprotnom smjeru autoceste pri visokoj koncentraciji alkohola od 1,92. g/kg, pri čemu je ugrozila više sudionika u prometu jer je najprije udarila u jedno osobno vozilo i nakon toga bez zaustavljanja nastavila se kretati i udarila u betonsku zaštitnu ogradu, a potom u osobno vozilo kojim je upravljao preminuli oštećenik.

Kada se navedene okolnosti povežu s činjenicom da je optuženica i ranije kršila prometne propise, jer je presudom Prekršajnog suda u Rijeci od 6. ožujka 2017. broj Pp P-4167/2015, koja je postala pravomoćna 18. srpnja 2018., proglašena krivom zbog prekršaja iz članka 281. stavka 2. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, odnosno zbog toga što se upravljajući vozilom odbila podvrgnuti ispitivanju stupnja alkoholiziranosti, evidentno je da optuženica pokazuje sklonost nepoštivanju prometnih propisa i općeprihvaćenih normi ponašanja u cjelini, što povećava društvenu opasnost kaznenog djela i zahtijeva strože kažnjavanje.

Pri tome treba reći da okolnost na koju ukazuje državni odvjetnik u žalbi, a odnosi se na presudu Prekršajnog suda u Rijeci od 9. svibnja 2019. broj Pp P-567/2019, kojom je optuženica proglašena krivom zbog prekršaja iz članka 181. stavka 5. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, nije mogla biti cijenjena kao otegotna okolnost kod odmjeravanja kazne optuženici s osnova njene ranije kažnjavanosti jer je ta presuda postala pravomoćna nakon počinjenja predmetnog kaznenog djela. Međutim, ta okolnost, s obzirom na sve ranije utvrđene okolnosti, nije od utjecaja na odmjeravanje kazne u konkretnom slučaju.

Slijedom iznijetoga, cijeneći sve navedene olakotne i otegotne okolnosti, mišljenje je Vrhovnog suda Republike Hrvatske da će se kaznom zatvora u trajanju pet godina i šest mjeseci postići ciljevi specijalne i generalne prevencije te ispuniti svrha kažnjavanja iz članka 41. KZ/11.

Ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti na temelju članka 476. stavka 1. ZKP/08-19, Vrhovni sud Republike Hrvatske, kao drugostupanjski sud, utvrdio je da je odlukom o sigurnosnoj mjeri zabrane upravljanja motornim vozilom povrijeđen kazneni zakon na štetu optuženice.

Naime, prvostupanjski sud je optuženici izrekao sigurnosnu mjeru zabrane upravljanja motornim vozilom u trajanju sedam godina, iako je trajanje navedene sigurnosne mjere odredbom članka 72. stavka 3. KZ/11. ograničeno na vrijeme od jedne do pet godina, čime je prvostupanjski sud povrijedio kazneni zakon na štetu optuženice.

Stoga je pobijana presuda u tom dijelu preinačena na način da je optuženici, na temelju članka 72. stavka 3. KZ/11., izrečena sigurnosna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom u trajanju koje je pet godina dulje od izrečene kazne zatvora, jer, i prema mišljenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske, postoji opasnost da će optuženica kršiti prometne propise i ugrožavati sigurnost prometa u budućnosti. Pri tome je u vrijeme zabrane upravljanja motornim vozilom, na temelju članka 72. stavka 7. KZ/11., uračunato vrijeme privremenog oduzimanja vozačke dozvole od 14. rujna 2018. pa nadalje, s obzirom da je toga dana rješenjem Županijskog suda u Puli-Pola broj Kir-457/2018. protiv optuženice ukinut istražni zatvor i određena mjera opreza privremenog oduzimanja dozvole za upravljanje motornim vozilom iz članka 98. stavka 2. točke 8. ZKP/08., a koja mjera opreza je, prema stanju spisa, i dalje na snazi.

Slijedom iznijetoga i s obzirom da Vrhovni sud Republike Hrvatske nije utvrdio da bi bile počinjene druge povrede zakona na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, odlučeno je kao u izreci, na temelju članka 486. stavka 1. ZKP/08-19.

Zagreb, 18. veljače 2020.

Predsjednica vijeća:
Ana Garačić, v.r.